

תורת אביגדור

לימודים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: הני פנט

פרשת אמור תשפ"ב

עושים קידוש!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת אמור תשפ"ב עושים קידוש!

משפחת גרינבוים נכנסה בהתרגשות לתחום של "הקרנבל (לונה פארק באנגלית) כשר של זיגי זאגה". זה היה האירוע הכי מגניב וכיף שמשפחה יכלה לאפשר לעצמה להשתתף בו! השנה, לכל אחת מתקנים היה נושא שקשור לשער אחר ב"חובת הלבבות".

המושבים בגלגל הענק "בחינה" עוצבו בצורה שמבטאת את שלל הדברים המופלאים שהשם עושה עבורנו! מגלשת "כניעה" הייתה צינור צר שניתן להיכנס אליו רק אם מתכופפים, בכדי להראות כמה צנועים וענווים אנחנו חייבים להיות מול השם. ורכבת ההרים "בטחון" גרמה לך להרגיש שאתה עומד לעוף מקצה מסלול רכבת ההרים (שהייתה בשמים ומלחיצה מאוד) - הדרך היחידה להגיע עד הסוף בלי לצרוח מפחד הייתה לבטוח בהשם שתצליח לשרוד את הטיסה במתקן בחתיכה אחת.

איצי ושימי דילגו בשמחה שעה שהם נכנסו בכניסה למתחם, בעוד בתיה שהלכה עם הראש בשמיים, צופה בעיניים בורקות בכדורים הפורחים "חשבון הנפש" שמתעופפים באוויר. זה נראה כמו "הקרנבל כשר" הכי טוב שהיה עד כה!

בדיוק אז, משב רוח העיף את הכובע של האדם מולם. במהירות, איצי רץ קדימה כדי להרים אותו ולהחזיר אותו.

"תודה רבה לך!" אמר האיש בקול מוכר נורא, ואמר שעה שהניח את הכובע על ראשו. "מה שעשית עכשיו היה 'קידוש השם' אדיר!"

"רגע, רגע", בתיה קראה לפתע בהתרגשות. "יש 'פ' גדול על הכובע שלך. אתה דוד פינקי!"

"אין מצב!" איצי ושימי קראו בהפתעה. "דוד פינקי המפורסם שמלמד בנים ובנות יהודים הכל על חסד ומידות טובות?"

"בודול בי! זה אני!" אמר דוד פינקי בחיוך ענק.

"חכו שניה! אתם לא משפחת גרינבוים שנתנה לי טרמפ לקרנבל לפני שנתיים כשהמכונית שלי התקלקלה בכביש המהיר?"

"זה אנחנו!" ענו משפחת גרינבוים במקהלה מחויכים מאוזן לאוזן.

"וואו, שוב תודה!" אמר דוד פינקי. "אני צריך ללכת להתכונן להופעה שבה אני מופיע עוד מעט. אני מקווה לראות אתכם שם!"

"רגע, דוד פינקי, אפשר לשאול אותך שאלה?" שאל שימי.

"בטח," אמר דוד פינקי, החיוך הענק עדיין נסוך על פניו.

"יש כאן רק יהודים שומרי תורה ומצוות," אמר שימי. "אז למה אמרת שעשינו 'קידוש השם' כשהחזרנו את הכובע שלך?"

"כן, ואפילו לא הבאנו יין כדי לעשות קידוש!" צייצה יעלי הקטנה.

"לא צריך יין בשביל לעשות קידוש השם," אמר דוד פינקי בחום ליעלי הקטנה. הוא פנה אל הבנים והמשיך. "ואתם, אפילו יכולים לעשות קידוש השם גם כשיש רק שומרי תורה ומצוות בסביבה. קידוש השם אינו תלוי רק במה שמישהו שלא שומר תורה ומצוות חושב על יהודים; זה גם תלוי מה מישהו שכן שומר תורה ומצוות חושב על השם!"

"האם אתם ילדים לא אוהבים את הקרנבל הכשר? אני בטוח שכן כי אני לא יכול לקבל מספיק מזה ואני כבר בן שישים. ובכל מקום שאני הולך, אני שומע אנשים מדברים על כמה נהדר הקרנבל. כולם כל כך מתרשמים מזיגי זאגה, האיש שמנהל את הקרנבל, ואיך הוא עושה את זה כל כך שונה מדי שנה. לאן שלא אגיע, כל מה שאני שומע הוא, "האם זיגי לא נהדר", "מר זאגה הוא יצרן הקרנבל הטובה בעולם; אנחנו אוהבים אותו.

"ככה זה עובד עם מצוות "וְנִקְדְּשִׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" בפרשת השבוע. בדיוק כמו שכל סיבוב במתקן 'בקרנבל הכשר' הופכת את שמו של מר זאגה לגדול יותר ויותר בעולם, כל מה שאנו יהודים הגונים עושים יכול להפוך את שמו של השם לגדול יותר ויותר.

"אנחנו האנשים של השם, אז כל מה שאנחנו עושים וכל מה שאנחנו אומרים נקשר לאופן שבו אנשים מסתכלים על השם. לכל ילד וילדה יהודים יש הזדמנות לתת להשם 'שם טוב' ולגרום לאנשים לחשוב טוב על השם.

"לכן מצוות קידוש השם כל כך חשובה. אנחנו יודעים שהשם כל כך גדול וכל כך מושלם וכל כך נפלא - אחרי הכל, הוא עשה את כל העולם שהוא פי מיליארד, טריליון, גאזיליון טוב יותר מהקרנבל של זיגי - אבל אנחנו רוצים שכל האנשים יחשבו כך גם. אז ככל שנתנהג בצורה הולמת יותר, כך יותר אנשים יחשבו, 'וואו! תראו את הבנים והבנות היהודים הנפלאים האלה! אם הם יכולים להיות כל כך טובים וכל כך קדושים, האם אתה יכול לתאר לעצמך כמה טוב השם!'"

"ועכשיו חברים, "סיים דוד פינקי, "דן דידל דן - אני חייב לרוץ!"

"תודה דוד פינקי! להתראות דוד פינקי!!!"

שבת שלום ומבורך!

צידה לדרך

צידה לדרך: אנחנו עבדים של השם וכשאנחנו מתנהגים יפה, אנשים מברכים את השם ומדברים עליו יפה, זה מה שנקרא "קידוש השם".